

Eitt ljós á gøtu míni

v/ Johs. A. Næs

„Men hin rættvísi skal liva av trúgv“
(Róm. 1,17)

Tey flestu av okkum kristnu eru meira íðin fyrri at doyggja frá syndini enn at liva fyrri Gudi. Ti eydnast okkara kristnivil so illa. — Sum vitiligt er, verður ein svartari av at berjast við skorsteinsreinsaran. Men ein verður ikki meira heilagur av at mala stríðandi kring um sínar ljótu girndir.

Fyrst við at umgangast frelsara okkara og verða hugtikin av honum verða vit loyst frá okkara egnu sjálgvøðsku. Vit fáa fyrst tann fria anda, sum innast inni hevur avnokað syndina, og sum heldur fast við Harran, tá ið trúareygað verður opnað, so at vit siggja Kristus og tað, vit eiga í honum. Fyrst tá verða vit bjargað frá tí gamla eg-livinum, sum altíð gongur kring um seg sjálvt, bjargað inn í hitt nýggja lívið, sum byggir á Krist-us.

So leingi okkara trúareygað sær dyrdina í Kristusi, hevur heimsins dyrd einki falskt vald á okkum. Tá ið trúgvinn sær klárt okkara liðandi og bløðandi frelsara, fáa vit vaml fyrri syndini. Og vit kenna tað sum eydna at sleppa at fylgja offurvegi Jesu.

At liva av trúgv opnar eina ríka og loyndarfulla tilveran, sum flestu av okkum eru litið kunnug um.

At liva av trúgv er at hava fingið samband við teirri ósjónligu himmalsku tilveran á ein slíkan hátt, at hitt æviga lívið rennur stillisliga, men uttan íhald inn í sálina og gevur nýtt livsinnihald, nýggjar gleðir og nýggjar sorgir.

Og meðan vit verða lyft inn í trúarinnar ósjónligu tilveran, fáa vit henda heim at siggja í rættum ljósi.

Hann verður ikki longur miðíð í lívi okkara, men nakað sum vit kunna brúka at tæna Gudi við.

Lækna- vaktirnar

Tórshavn: Kristi-
anna Nordendal, tlf.
12979, leygardag og
Alvur av Kák, tlf.
12557, sunnudag.

Lækna- vaktirnar

Tórshavn: Kristi-
anna Nordendal, tlf.
12979, leygardag og
Alvur av Kák, tlf.
12557, sunnudag.
Eysturoy: Torben Is-
høj, Tøftum, tlf.

47445, leygardag og
Andreas Petersen,
tlf. 41086, sunnudag.
Norðuroyggar: Jasp-
ur Petersen, tlf.
56400
Vágur: Tlf. 32413
Suðuroy (norður):
Tlf. 71560
Suðuroy (suður):
Tlf. 73030

Tannlækna- vakt, Tórshavn

Bráðfeingishjálpi
fæst í dag og í morgin
kl. 13.00-14.00. Tlf.
14544.

Gudstænastur 1. sunnudag eftir trinitatis

Havnar kirkju: Axel Tórgarð
Vesturkirkjan: Kjartan Mørkøre
Tjørnuvík: Martin R. Jacobsen kl. 12.00, altargongd
Selatrað: Petur Petersen kl. 12.00, altargongd
Seldarfjørður: Ejvind Vilhelm og Jákup Kass kl. 11.00, altargongd
Nes: Helgi Hróbjartsson
Funningur: Emil Olsen kl. 12.00, altargongd
Gøta: Torkil Beder, altargongd
Klaksvík: Henning Bøgesvang
Hvannasund: David Johannesen kl. 12.00
Húsavík: Jákup R. Hansen kl. 12.00
Tjørroyri: Jónsvein Bech, barnagudstænasta kl. 11.00.
Talvan gongur til frama fyrri sunnudagsskúlan.
Famien: Jónsvein Bech kl. 19.00
Vágur: Bjarni Bæk kl. 11.00, barna- og foreldragudstænasta. Altargongd.
Í kirkjunum í Vágum gongur talvan til frama fyrri Guds orðs útbreiðslu.
Í kirkjunum í Suðuroyar sunnara prestagjaldi gongur talvan til frama fyrri Kirkjuliga missionsfelagið.

Frálík vár-matiné í Norðurlandahúsinum

Vit liva í eini broytingartíð. Nú fáa føroysk børn undirvísing frá vølutbúnum fólki — enná lærarum á konservatorium! Stuttligast av øllum haldi eg vera, at nú kunnu føroyingar eisini »spæla við» — spæla saman við teim útlendsku tónleikarum á konsertum. Tað gror um gangandi fót, segði maðurin.

Vár-matinéin í Norðurlandahúsinum leygdagin var eitt frálíkt tiltak. Tørvur er á slíkum konsertum — fleiri stutt stykki (sum annars eru sjáldsom at hoyra á konsertum, ti at tey eru ov stutt).

Lagt varð fyrri við Händel: Flammende Rose — solosangur og fylgispæl. (Ó. Jøkladal, Bj. Sunnerstam, Olle Sjöberg og J. Chr. Guttesen).
Gott, at Händel-árið ikki er rættiliga av enn. Hann verður ongantíð spældur ov oftani.

Vanliga byrja konsertir við einum barokk-stykk, og so verður farið kronologiskt fram eftir. Hvussu hevði verið við eini konsert, har vit gjørdur øvugt? Nei, tað hevði helst ikki riggað.
Ein góð konsert inniheldur bæði gamalt og nýtt, kent og ókent.
Soleiðis var tó ikki leygdagin.

Eitt, mær dámdi væl, var, at framman undan

hvorjum sangi vórðu orðini umsett til føroyskt og svenskt. Á henda hátt fekk tú meir burtur úr tónleikinum.

Í hesum sambandi eigur at verða nevnt, at er Bjørn S. kendur í Føroyum sum floytuspælari, man hann vera líka kendur fyrri at duga heilt ótrúliga væl føroyskt. Máloyra sum fúur.

Sjaldan, at føroyingar hætta sær undir solosang — og serliga so krevjandi tónleik. Hetta krevur skúling og nógv venjing.

Gott, at Ólavur hætta sær undir hetta. Barokk-tónleikur er als ikki lættur at syngja. Krevur, at røddin og teknikkukrin eru í lagi.

Schubert-sangirnir er nakað av tí besta, eg fái. Schubert yvirhøvur. Kundu saktans verðið tikið meira fram.

Tónleikarnir sluppu sera væl frá fyrru helvt av konsertini. Samanspælið var frálíkt. Tað er als ikki bara sum at siga tað. Fylgispæl t.d. skal ikki »dominera», men bera solo-ljóðfórinum uppi. Við einum flygli skal ansast væl eftir, at man ikki »køvir» hini ljóðfórinu. Skal tað so samstundis ljóða væl, er tað ikki so lætt.

Ein konsert er góð, tá ið púra kvirt er í hollini, og tú gloymir klókkuna og, at tú ert í Norðurlanda-

Vælkomið
litta barn

16. maí fingur Jana og Magnus Andreassen, Klaksvík, ein son.

19. maí fingur Anny Hermansen og Ib Skoubo, Tórshavn, eina dóttur.

20. maí fingur Myrna Højgaard og Eldbjørn Joensen ein son.

21. maí fingur Jórur Olsen, Fuglafirði og Bjarni S. Joensen, Klaksvík, eina dóttur.

22. maí fingur Unni Jacobsen, Vestmanna og Niels Joensen, Kvívík, ein son.

23. maí fingur Jonna og Oddmar Mellemgaard, Argjum, ein son.

23. maí fingur Súanna S. og Dánjal Jákup Højgaard, Rituvík, eina dóttur.

23. maí fingur Sigríð Petersen og Birni Joensen, Tórshavn, ein son.

24. maí fingur Suzanne og Regin Haraldsen, Tórshavn, ein son.

25. maí fingur Sunniva og Eyðun Poulsen, Tórshavn, eina dóttur.

25. maí fingur Heidi Abrahamsen og Valdemar Laksa, Argjum, eina dóttur.

húsinum. Hetta hendi leygdagin.

Fáur mundi vita, at cello egnar seg so væl til solo. Men gott er, at menn royna seg við eitt sindur »óvanligum» ljóðfórum til solo-framførsu. Væl spælt, Jens Christian!

Krevja barokk-stykk sangteknikk, so krevja tey nýggjaru oyra. Klárar man ikki tey eitt sindur »løgnu» intervallini, so ger tað tað sama, hvussu væl mýkta rødd man hevur, so verður tað falskt.

Hesum slapp Ólavur væl frá. Klókkureint sungði. Fleiri ferðir hendi seg, at fólk fór at klappa, aðrenn seinasti tónin var rættiliga ljóður.

Olle man vera ein tann besti klaverspælari, ið nakrantíð hevur verið í Føroyum. Eitt er at spæla klaver — eitt annað er veruliga spæla! Tað er so ógilla torført. Nógvir pianistar hava bert ein frálíkan teknikk og so einki meir. Hjá Olle var hvør einasti tóni gjølla gjøgnumhugsaður. I hetta er at spæla við kenslum.

Og tað er fyrimunurin við romantiskum tónleiki, at hvør tónleikari kann spæla soleiðis, sum hann upplivir tónleikin.

Chopin man vera dreymurin hjá einum og hvorjum pianisti við »ambitionum». Henda dansin spæði Olle ta kendu Fantasi-Imromptu

ina. Væl tulkað!

Ótrúligt, at nakar kann spæla klaver so væl. Hvussu bera teir seg at?

Men ein svenskur konservatorilærari er ikki »fyrir nothing» — tí tónleikalívið hjá teimum liggur á sera høgum støði.

Tá ið fá fólk eru, er bert at klappa harðari — og saktans ber til at klappa Da Capo fyrri tað.

Tveir sangir eftir Waagstein vórðu sungnir — »Allar ættir tuga» og »Signaða sól». Ríggði væl á hesi »romantisku» konsert. Gleðiligt, at vit eru farnir at víðurkenna føroyskan tónleik.

Tempoið var heilt órvisi, enn vit eru von við. Friskari, skjótari, høgligari. »Signaða sól» gekk eftir minum tykki nakað skjótt. Men hetta skal man venja seg við, og sangirnir ljóða nógv betur soleiðis.

Jú, nógvir føroyskir sangir eru vælegnaðir at verða framfórdi á henda hátt.

Fylgispælið til Schubert: Aufenthalt var einki lætt. Aðrir høvdu fingið krampa í hondina. Her vóru nógvir »kontrastir»: skifti millum at vera droymandi — og livligt, kátt.

Floyta og cello — jú hví ikki tað? Ríggar væl saman. So nóg fast burtur úr eini cello — Jens